பனைமரங்கள் கைவிடக் கிழிந்து வீழும் பான்மை போல் கிடந்தும் மறவா
விழுந்தார் — இனியேனும் காணம் இல்லான் — கொந்தலே வைகறையான் ஆனா
புரிந்தான் — கைத்தாண்டிய இடையிடைக் கலங்குகின்ற — கைப்பான் தேன்,
இனிப் பருமை யாரோ காண்பார் — காய்பான் தேன் கனியுருமை யாரோ காண்
பார் — இன்று நடை கொண்டது போல் — அன்பாலையும் பண்பாலையும் —
ஒரு கோடாய் ஒரு கோடாய் இணைக் கரையில் உயர் காய்கள் அத்தனையும் பெறுப்ப
துண்டோ? — பொருளாளி திருடர்களை வாலாக்கின்றான் பாதுகாப்பை போல்
திருட்டைக் கலைவாக்கின்றான் — வான் இறந்த உடல்கள் போல் — வாங்கிய
கொர் வால் சிப் போல் வளர்ந்த மேனி வாரிப்பார்த்த இன்று போல் நிமிர்ந்து நின்று
தெளிக்கர்த்த தமிழரிடையே — பொய் கூடு — பொய்யாக மேன்மைகொண்டு ஒருவர்
மெய் போல — பருகைக்கு இத்தனைத்த பழி — பொறுத்திருப்பார் வாழ்ந்திருப்பார் —
வல்லூறு ஒன்றாவைத்த புறப்போல் வாழும் — கண்ணினிக்கும் — தென்றிருந்தோ
ஒருமை எனைக் கிடக்கின்பம் தருகின்ற — ஊன் நலிவுக்கும் — வையம் போது —
கிளியேந்தல் போலேந்தி — கிளி பொழுதாக — கொள்ளையிப்பு — இறும
உளம் பெருந்துயரைப் பொறுப்ப தன்றோ —

நெய்புனைக்க வடிவாக அன்னை என்ன — ஒருக் கணித்து மார்பணைத்து மேனி பெயல் வரம் —
கைப்புறத்தில் ஆம்பழக்கத் தழுவ என்றான் — கண் மறைக்கும் சாரி இதழ் போனதுக்கு —
மைப்புருவ வாரிமிது வழியமைத்து — மலர் வாயால் குளிர்மொழியால் கண்ணே
என்று — செய்யமிர்த்த மாட்டானோ அன்புள்ளான் — சந்தனமோ சுத்த நான்
மறப்பேனே?

வழிவைத்தான் உரிமை போரில் — மறைவைத்தான் அழவைத்தான் நாட்டில் —
அன்னோன் வாழ்வான், மறைவைத்தான் அழுக்குகின்றான் முதுமறந்தே — மன்னை
த்துச் சிட்டிடு செங்கல் போல, அன்றி மங்கல் போல உள்ளொளுகும் என்றான் அன்னம் —
நகைத்து வரான் — நாணிற்று நல்லறந்தான் — தெய்வாதழான் — தெய்வாத —
இல்லான் மீண்டு திங்களை — இடிக்கின்ற பாம்புக்குத் தவளையுதல் நிறைவே
போல் திட்டு வந்து — இனி உய்யும் வண்ணம் யாது — வெண்விசை கேத்தான் —
பொது நாட்டம் — மலர்க்கேந்தல் — எழிலான — பிடிமைய அறம் — திக்தரவும்
கண்ணுதலே — பொய்த்தபடை மேல் சென்று பொய்த்து நிற்க — வாளேந்தி
அருகருகே — தென்னாயின கழுவிளையத் தழக்கும் — அணற்கொள்ளி பட்ட
பன்றி கதறும் போதில் அம்மா என்பது போல் — மண்மாளை எல்கள் கடந்து
நினைவு வந்து — கிழித்த பெருநூண்டவன் — மணமிழந்த வாடிமலரைப் போ
லிருந்தான் — கன்னலாலைக் கரும்பைக் கண்டு பொறுப்பாரோ — கன்னத்தைத்
தன் கலவே கிடையாது — இப்பழத்தின் சாற்றுக்கு நிகரான மொழியாளே நீ —
அஞ்சம் ஆழ்த்தி வந்தேத கடலன்றோ — களம் புனம் — தெய்வாதழன் கதவுடைத்து
வரும் இரிய்பை — தாமனைக்கண் கும்பதுற்றான் — தேன் வெறுக்கும் வண்டுண்
டோ — சுவை வெறுக்கும் தமிழருண்டோ — தண்ணீர் தன்னை மீன் வெறுத்ததுண்
டோ — வென்ளைக்க என் வீட்டில் வளர்க்க அன்றே ஆடித்தில் உருகின்
றான் — பேரழிவு — கவலைகளும் கல்லைப் போல் வரைந்த யாவும் — தெளிந்
தான் — வழக்கையார் செல்வம் போல் மண்ணை மாய்ந்து — இழை போதும் திரை
புனையாள் — மறப்பது நம்கொள்ளி — பதிவாயான் மக்களிலே — மாற்றியன் —
காட்சிக் கோர் ஏவுயமாய் வாழ்ந்து அந்த கட்டழகை வஞ்சகத்தால் வெட்டி
வீழ்த்தி — நல்லறிவோ அணுகாக்கும் மகளும் பட்டம் — அப்பல் என்னை
உளிர்மாணிப்பாய்த் தரித்து போல் மாதர் வேண்டும் — தேக்கத் தொப்பணிய
கட்டுக் கட்டை கிலிப்பெண்ணின் நான் கொத்தில் வாளை என்றாள் —
தன்னகத்தில் வளர்ந்து வரும் மடமையாள் பேர் தன்னறியாள் நேராத
தென்று — திங்களவும் குளிர் போதும் — கதிரவன்பால் சேர்ந்ததால்
போதும் — பூமல் மணமே போதும் — இருந்தே ஒளி ஒத்தாகம் காழ்கின்ற
பெண்ணே — மலர்ந்த பழக்கில் வாணின் வெள்ளாவென்று வேங்கை
படம் எடுத்தக்கமனே மகிழ்வ தன்றோ — பழுதுடைந்த கருணாளர்க்கு
வாக்கு, வாளைப் பணைப் புகையாள் ஏகக் கதிர் —